

จันทร์

4

มีนาคม

น.กาลิมีร์

สดด 42:1-2,43:3,4

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

บทอ่านที่ 1

2 พกษ 5:1-15ข

ในครั้งนั้น นาอามาน ผู้บัญชาการกองทัพของกษัตริย์แห่งอาร์ม เป็นคนสำคัญที่ กษัตริย์ทรงยกย่องนับถืออย่างยิ่ง เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานชัยชนะแก่ชาว อาร์มโดยทางเขา แต่ชายฉกรรจ์ผู้นี้ป่วยเป็นโรคผิวหนังร้ายแรง... เขาจับเด็กหญิงคน หนึ่งมาด้วย เด็กหญิงคนนั้นมาเป็นสาวใช้ของภรรยาของนาอามาน เธอบอกนายหญิงว่า “ถ้า เจ้านายผู้ชายเพียงแต่ไปหาประกาศกที่กรุงสะมาเรีย ประกาศกคงจะรักษาเจ้านายให้หาย จากโรคได้” นาอามานไปเฝ้ากษัตริย์ ทูลว่าเด็กหญิงจากแผ่นดินอิสราเอลบอกอย่างนี้ กษัตริย์แห่งอาร์มตรัสตอบว่า “ไปเถิด เราจะส่งสารไปถวายกษัตริย์แห่งอิสราเอล” นาอามานจึงออกเดินทางไป... เขานำสารไปถวายกษัตริย์แห่งอิสราเอล... เมื่อกษัตริย์ แห่งอิสราเอลทรงอ่านสารนั้นแล้ว ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์... เมื่อเอเลียชคนของพระเจ้า ได้ยินว่ากษัตริย์ทรงฉีกฉลองพระองค์... ก็ใช้คนไปบอกเขาว่า “จงไปชำระตัวในแม่น้ำ จอร์แดนเจ็ดครั้ง แล้วเนื้อหนังของท่านจะหายจากโรคและสะอาดเหมือนเดิม” นาอามานโกรธมากจึงจากไป... เขาหันหลังกลับไปด้วยความโกรธ บรรดาผู้รับใช้ของเขาเข้ามาเตือนว่า “นายขอรับ ถ้าประกาศก บอกท่านให้ทำสิ่งยาก ท่านก็จะทำตามไม่ใช่หรือ บัดนี้ เขาบอกแต่เพียงว่า จงไปชำระตัว แล้ว ท่านจะหายจากโรค” นาอามานจึงลงไปจุ่มตัวลงในแม่น้ำจอร์แดนเจ็ดครั้งตามที่คนของพระเจ้าบอก แล้วเนื้อ หนังของเขาก็หายจากโรค สะอาดเหมือนผิวของเด็กเล็ก ๆ

นาอามานกับผู้ติดตามทุกคนกลับไปหาคนของพระเจ้า มายืนต่อหน้าเขา กล่าวว่า “บัดนี้ ข้าพเจ้ารู้แล้ว ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดทั่วแผ่นดิน นอกจากพระเจ้าของอิสราเอลเท่านั้น...”

พระวรสาร

ลก 4:24-30

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จมาถึงเมืองนาซาเร็ธ พระองค์ตรัสกับประชาชนในศาลาธรรมว่า “เราบอกความ จริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ไม่มีประกาศกคนใดได้รับการต้อนรับอย่างดีในบ้านเมืองของตน

เราบอกความจริงอีกว่าในสมัยประกาศกเอลียาห์ เมื่อฝนไม่ตกเป็นเวลาสามปีหกเดือน และเกิดความ อดอยากครั้งใหญ่ทั่วแผ่นดิน มีหญิงม่ายหลายคนในอิสราเอล แต่พระเจ้ามิได้ทรงส่งประกาศกเอลียาห์ไปหา หญิงม่ายเหล่านี้ นอกจากหญิงม่ายที่เมืองศาราเฟทในเขตเมืองไซดอน ในสมัยประกาศกเอลียาห์ มีคนโรคเรื้อน หลายคนในอิสราเอล แต่ไม่มีใครได้รับการรักษาให้หายจากโรค นอกจากนาอามานชาวซีเรียเท่านั้น”

เมื่อคนที่อยู่ในศาลาธรรมได้ยินเช่นนี้ ทุกคนโกรธเคืองยิ่งนัก จึงลุกขึ้นขับไล่พระองค์ออกไปจากเมือง นำ ไปที่หน้าผาของเนินเขาที่เมืองตั้งอยู่ ตั้งใจจะผลักพระองค์ลงไป แต่พระองค์ทรงดำเนิรฝ่ากลุ่มคนเหล่านั้น แล้วเสด็จจากไป

ข้อคิด

หลายครั้งที่เราตัดสินคนอื่นจากการศึกษา ครอบครัวยฐานะทางสังคม ความสำเร็จ หน้าที่การงาน ชื่อเสียง ทรัพย์สินเงินทอง รถยนต์ ฯลฯ ซึ่งผิวเผินและหลายครั้งไม่ตรงกับความเป็นจริง ทำให้เราไม่เปิดใจรับ ฟังสิ่งที่เขาพูด ปฏิเสธสิ่งที่เขาทำ และขัดแย้งในสิ่งที่เขาคิด **เพียงเพราะอคติที่เรามีอยู่ในใจ** ทำให้หลาย ครั้งเราสูญเสียสิ่งดีงามใกล้ตัวของเราไป นั่นก็คือ ปรัชญาของพระเจ้าที่ทำงานในเพื่อนพี่น้องของเรา พระเยซูเจ้าจึงบอกว่า **“ใครมีหูก็จงฟังเถิด”** (มธ 15:13)

